

byde sig for mig, hvorvidt jeg kunde ansee det for forsvarligt at tilraade Hs. Majestæt Kongen at gjøre noget Forslag til Rigsdagen om Udførelsen af en saadan Stbane, hvorved der altsaa, selv uden Hensyn til Stdebauer, hvorom der dog i flere Retninger havde været Spørgsmaal, vilde under en eller anden Form blive paaført Staten en Forpligtelse, være sig nu som Capital eller Rente, der jo vilde løbe op til over 20 Millioner eller en tilsvarende Rente, ligesom man nu vilde udtrykke det. Det var mig aldeles klart, at jeg ikke turde overtage Ansvaret for at gjøre noget saadant Forslag. Jeg anseer vel Kongerigets finansielle Stilling for i det Hele taget tilfredsstillende, men jeg anseer den dog ingenlunde for at være saa blomstrende, at det kunde være rigtigt ved Laan eller paa anden saadan Maade at paadrage Landet en saa betydelig og saa stor finansiell Byrde som den, der vilde udfordres til at gennemføre denne Bane paa en saadan Maade. Dertil kommer, at der har været og endnu er en ingenlunde løst Tvivl om, hvilken Linie der vilde være at vælge i den sydlige Deel af Jylland. Jeg kan have min personlige Mening derom, det kan være, at jeg endnu ikke har nogen bestemt, men det er i ethvert Tilfælde klart, at saaledes som Forholdene stille sig, vilde jeg ikke kunne ansee det for gjørligt at vinde en saa bestemt, en saa klar Anskuelse i denne Henseende, at jeg turde foreslaae Regjeringen at forelægge Rigsdagen et Forslag til en bestemt Bane, og med ubetinget Fasthed at staae paa denne Bane ligeoverfor de forskjellige Meninger i Rigsdagen; hvorvidt det var muligt for Rigsdagen at enes i denne Henseende om en bestemt Linie, skal jeg lade staae hen. Hertil kommer for det Tredie, at det slesvigiske Ministerium paa min Forespørgsel desangaaende har erklæret, at der ikke vilde blive forelagt den snart sammentrædende slesvigiske Stænderforsamling noget Forslag om en Fortsættelse af den sydslesvigiske Jernbane, saa at Tilknyningspunktet ogsaa i denne Henseende var aldeles usikkert.

Disse Forudsætninger givne, opstod der naturligvis fremdeles det Spørgsmaal, om der da ikke for Diebliffet var Noget at fore-

tage i denne Sag. Det var et Resultat, hvorved vistnok kun saa i Jylland, men maaskee dog endnu færre paa andre Steder, netop som Forholdene for Diebliffet stode, kunde berolige sig. Efter den nyeste Overveelse af Sagen har jeg, idetmindste for mit Bedkommende, ved dette Spørgsmaals Udvikling ikke troet, at det var rigtigt saaledes at afvente den kommende Tid. Jeg har troet, at Regjeringen i denne Henseende burde gjøre et bestemt Forslag. Opgaven var da, om der ikke kunde paavises en Linie, som var mindre omfattende end den hele Strækning, hvorom der tidligere har været Spørgsmaal, en Linie, som dog omtrent Alle maatte erkjende for at være af den største Betydning, en Linie, som maatte kunne forene de forskjellige Interesser, om end ikke just Enhver fik det, som han helst vilde have. Det er min fulde Overbeviisning, at en saadan Linie kan findes; der kan være Tvivl med Hensyn til eet eller andet enkelt Punkt, men i det Hele taget troer jeg, at den Linie, som Regjeringen har foreslaaet, efter moden Overveelse skal findes netop at fyldestgøre de Hensyn, jeg nys omtalte.

Det Forslag, jeg efter Hans Majestæts Befaling nu har at forelægge, gaaer da ud paa, at Regjeringen bemyndiges til at meddele Bevilling til Anlæg af en Jernbane fra Aarhus over Randers til Sønder-Dunild, og herfra deels til Hobro og deels over Viborg til Skive, med eet Ord — om jeg maa bruge et saadant enkelt Udtryk for at betegne Banen — en fra Aarhus over Randers udgaaende Liimfjordsbane. Der vil netop herved vindes et Jernbanebelte, om jeg saa maa sige, lagt over Landet der, hvor der trænges til det; der vil derved opnaaes en saadan Begyndelse til et Jernbanenæt i Jylland, hvoraf Fortsættelsen senere, enten naar Statens Kræfter tillade det eller naar Conjuncturerne gjøre det muligt for private Mænd at overtage den, uden væsentlig Understøttelse vil kunne udvikle sig. Derfor et saadant Jernbanebelte, som forbinder først den vigtigste østlige Kjøbstad og dernæst Randers med det vestlige Liimfjordsbelte, med alle de rige Egne, som derved blive satte i Forbindelse, skal lægges over Landet,